

Byl to den kříženec - mezi zimou a aprílovým počasím.

V podstatě nic moc. Dopolko jsme zajeli do New Bubu a já doplnila zásoby. V Pěti švestkách na mě čekala asi tuna čerstvého máslička plus metrác chia semínek a navštívili jsme taky nově otevřený krámk s oříškama. Aaaa tam jsme to teda roztočili, to se přiznám. Brtník mě tam pak zanechal svému osudu a jel do stavebnin pro kari sítě a lepenku na tu naši nově vznikající podlahu.

Než se vrátí šla jsem to roztočit ještě do chovatelských potřeb. Už mi docházejí doma dingáče, tak jsem šla doplnit zásobičku a koupila obří tašku. A taky něco pro Mousesa a něco kousacího pro ohařiska. Vedle je vinotéka, tak tam jsem pochopitelně musela taky zajít to očíhnout a dobře jsem udělala. Stejně jako v mojí oblíbený vinotéce u práce, i tady mají čepovaný bublinky! A juchéé! Léto bude krásný ☺ a krom toho tam mají evidentně zajímavá vína. Hmm. To potěší.

Brtník furt nejel a tak jsem šla loncat náměstím. A zabrousila k életrickejm domácím potřebám. Šla jsem se podívat, ešivá tam nemají nějaký vhodný skleničky na běžný pití, neb ty naše hezký se poslední dobou dařilo dost rozvflákat. Ovšem můj zrak padnul na poličku s hrníčkama a tam! Týý žjoofkáá užofkááááá. Voni tady mají do mojí srdíčekový sady hrníčky na presíčko! Tydle ešče nemám. Tak jsem lupla oba dva, co tam měli. Pak ovšem jsem zjistila, že mají v tom samým dýzajnu ešče obří hrnek na čaj. Takže ten jsem lupla taky a pak jsem úplně nááhodou zjistila, že tam mají takovoudle ešče mističku! Bohužel enem jednu, tak jsem vzala aspoň tu. Ovšem líná huba holý neščestí, tak jsem se opýtala paní prodavačky, ešivá třeba nebudou mít někdy ešče další, nebo je to doprodej, páč vím, že Orion, který je vyrábí už sérii spíš stahuje. Paní jukla do počítadla a k mojí radosti mi sdělila, že mi misky může objednat. JUCHÉÉ! Budu mít další kousky do série. A misky u nás docela letí (občas téměř doslova, takže už jich je většina omlácených ne,že bychom po sobě házeli nádobí ☹, ale prostě občas to člověk nevychytá).

Rozradostněná svým bohatstvím jsem odmítla zabalení hrnků, páč je přece dám do auta. Enemže to jako nejelo a nejelo a mně mrzly ručičky třímající hrníčky. Takže jsem se do krámku potupně vrátila a požádala o zabalení a tašku, jinak by mi v tom ledovým větru ty ruce nejspíš upadly.

Když jsem se konečně dočkala, udělal mi Brtník radost a šli jsme do kafárny Kaffka na kávičku. Když máme to volno, že jo. A pak už jsme zamířili domů, kde mi bohužel neudělala radost Taliprtka. Páč.....ona naopak tu radost z našeho návratu měla a to tak velkou, že si opět domlátila svůj rozbitej ocásek, kterej se mi už slušně podařilo zahojit. Takže zase na krev a já šla vymýšlet, jak to zaonačit, zabalit a chránit. Nejlíp ji přišpendlit k pelechu do doby, kdy se jí to zahojí. A nebo jí vykopnout ven na zahradu ☐. Tam je prostoru dost, tam si ho neomlátí.

A přesně tak jsem to ale udělala preventivně odpoledne, když jsme šli ven. Aby se moc neradovala v interiéru, vykoplala jsem je oba do exteriéru s předstihem, než jsem se vypravila já. Páč to je dycinky, jako když táhnu do války. Krom sebeoblečení to máte nakrájet párečky, vzít balonky, vodítko, lojofky, telefén, obojky, ledvinku..... a ohařící se celou tu dobu radujou, že se jde ven a do akce.

Enemže to nevědí, že dneska žádná akce nebude. Je hnusně, víchř, shora padaj odpornosti, takže vezmeme lojovky a jen je tam dojdeme dát ptáčkům a půjde se domů. Když jsem vyšla před Domeček, tak nad kostelíčkovým kopcem se válel po obloze fakt fialovej hnus, kterej nevěstil nic dobrýho. Zakutala jsem se do kapuce a šlo se. Aby se za chvíli zase vracelo ☐ Páč to nejdůležitější, ty lojofky jsem nechala doma. Mám to v tý hlavě fakt rozdaný. Nu co už, aspoň se ohařící proběhnou navíc, když to dneska bude kratší.

Jehehééééééééééé.

Ještě než jsme došli dolů k pastvinám, vykuklo sluníčko. A když jsme došli k remízům, přepralo ten fialovej hnus, co byl původně na tom nebi a udělalo se tak vám ale krásně!!! Nádhernej a lůkusní jarní den. A ten se musí využít. To nemůžete nechat ladem.

A tak jsme se opravdu činili. Měla jsem s sebou míčky dokonce tři a tak jsme mohli dělat různý variace přinášení, což vždycky ohaříky baví. Rumíčka vůbec nejvíc. Pak jsem si uvědomila, že se mi na vodítku, které nosím přepnuté přes rameno, bimbá oblíbená vystřelovací kachna a tak jsme si dali taky trochu toho vážnýho aprotování. Aby to měli ale ohařící těžší, došli jsme k okraji lesa a já kachnu házela tam a navíc tak, aby neviděli, kam do napadanýho listí padá. A jen to lítalo. Jak kachna, tak nadšený ohařiska. Udělala jsem v tomhle cvičení jednu takovou pro mě inovátorskou věc, která usnadní ohaříkům rozpoznat,

koho se ten konkrétní aport týká. Začala jsem dělat to, že když se vracím z místa odhození ke psům, dojdou vždy k tomu, kdo bude vyrazet hledat, a zařadím se k němu předpisově jak při zkouškách, tedy k noze. Vyžádám si oční kontakt, chvílku ho podržím a pak ohaříka vyšlu popracovat. Funguje to dobře a myslím, že hlavně pro Tali je to dobrá novinka. Hezky nám to šlo a nově jsem dělala i to, že jsem už i u Tali střídala odměnu párečkovou a odměnu balonkovou. Byla nadšená i z ní. To mě potěšilo a udělalo radost, že je schopná vzít hození balonku, jako dost velkou odměnu.

Pak jsme pauzírovali a "statovali" ☐ . Neboli došlo na statickou procházku, kdy se ohaří pinožej na místě a já čumím. Tali šmejdila u myší a Rumouš žouželil balonek. Tož jsem cinkla Peťě AP, která taky zrovna venčila a tak jsme vlastně procházkovaly spolu ☐ ☐ . A protože jsem v závěru našeho hovoru zahlédla vzadu u lesa zajocha, vydala jsem se tam pak s ohaříkama. Tali nabrala pach a vyrazila. Zavolala jsem na ní a ona se k mojí radosti otočila a vrátila. Obřím obloukem, aby si ten rozběhl užila. Šli jsme pak na ten kraj lesa všichni společně a protože se oba hezky šmrdolili kolem, dali jsme si ještě jednou přinášení kachny. Přinášení kachny z lesa - nová myslivecká disciplína ☐ ☐ . Moc hezká.

Slezli jsme pak zpátky na louky a šli pomalu domů. No.....pomalu..... řekla jsem si, že se trošku proběhnu taky a dala jsem se do klusání. Jen tak, kousíček. Rumoušek běžel nadšeně vedle mě a Tali, které jsme tím pádem utekli, páč zas čarovala u myší, se dořítla a držela s námi pěkně tempo i směr. Vyběhli jsme nahoru a já ač jsem původně chtěla zamířit podél vojtěšky nahoru ke kapličce, jsem si to rozmyslela a uhnula jsem mezi dvěma remízkama na louku, která končí u silnice.

A tam jsme pěkně přešli a courli se ještě tam na loučkách . Za Domečkem je to zase díky dešti a sněhu rozblácený, takže tudyma se vracet, znamenalo přivést domů dvě prasátka. Zato tímhle směrem přijdeme relativně čistí.

A taky spokojení ☐ . Jak jsem pak zjistila, byli jsme venku nakonec přes dvě a půl hodiny. Ledva jsme dorazili dom, obloha se zase dofialova zatáhla a sluníčko zmizelo. Svítlo ten den asi jen a jen pro nás ☐ .